

Æ Juel-evangejle å synnejysk

- (Frit æuesodden te synnejysk, som synnejysk æ for mæ – Doddy Møller)

Jesus bløw føj i æns stold

1 Å dæn ti gau kaise Augustus årdre o, at de sgu holles fålke'tælling i æ heel Romerich. 2 Det va dæn føist fålke'tælling, de blæu holdt, mæns Kvirinius vå guvenøje i Syrien. 3 Olle sgu ræjs jæm for å blyw registree i dæn by, dæres familie kåm fra. 4 Det gjålt åsse Josef, de vå ræjst fra Nazret i Galilæa te Betlehem i Judæa. De va Davids by, å Josefs familie nee'stammet di'ræchte fra kong David. 5-6 Josef blæu skræun o æ folke'tællingslist sammel mæ sin forloued Maria. Hun va højgravii mæ sit føjst barn, å mæns de va i Betlehem 7 fåjdt hun sin søn. Hun loi æn tæp æue ham å loi ham te å sau i æn krøf i æn stoll, for de hai it væn plas te dæm anne stæje.

8 Tæt å va de naun hyrde, de æue'nattet å æ mark, mæns de passet deres fåe. 9 Plusle blæu de baajet i æn gujdommle lysskær, å jæn a Gujs ængel ståj foran dæm å æ mark. Di va skrækslaun 10 mæn æ ængel soi: "I ska it væ ræj, for æ kømme mæ æn goi nyhej. Dæn ve blyw te stoue glæj for æ ålle fålk. 11 I dau har I fån jæ æn fræelser. De æ Messias, jæ'res herre, å han æ bløwn fåjdt i Betlehem, Davids by. 12 I ka kind ham o, at han ligge i æn krøf mæ æn tæp om sæ". 13 I de saem va de æn hel hær a himmelsk væsne sammel mæ æ ængel, å di song:

14 "Vi hylle Guj i dæn højeste himmel.

Han komme mæ fræj te æ minneske o æ joue,
te dæm, som han har u'valcht."

15 Da æ ængle haj få'loin dæm å va veend tebach te æ himmel e'gøn, soi æ hyrde te hinannen: "La vos tai ind te Betlehem å se det, som Guj hæ fortoel vos om." **16** De skyndt sæ a'stæj å fondt Maria å Josef å dæn bedde, de lå i æ krøf. **17** Da æ hyrde så det, fortæel de, va de haj fån å vie om dæn bedde, **18** å oll bløw forwundert æue de, de høø'e. Maria lyddet omhygle te olt va de va blæun soi, å bachædde tænt hun tit æue, va de be'tøi. **20** Æ hyrde tau tebach te æ mark å sang å takket Guj for olt de, de haj høie å set. De heel va sårn, sãm de hai fån for'to'el, de vill vee. **21** Ååt dau ædde æ føssel, blæu æ dræng omskrån. Han fek æ naun Jesus; Det va det, æ ængel hai koldt ham, olle'rei innen han blæu ond'fangen.

22-24 Maria holdt sæ jæm i dæn månet ædde æ føssel, vo hun blæu rejnet for å vee u'reen. Så tau æ for'ælle æ dræng mæ te Jerusalem for å viis ham frem for Guj å gi to duu'unge sãm åffer'gau ve æn seremonii. De stæ næmle i dæn lau, Guj ha gejen te Moses: "Olle føjstføjen a hankøn te'høe Guj" og "de sga offers to ung due".

Simeon se'e dæn bedde i æ tæmbel

25 I Jerusalem boi æn mand, de hej Simeon. Han troi å Guj å læued sårn, som Guj vill ha'et, å han så fræm te den frælser, sãm æ jøjer forvindt. Æ Helligånd va næmle kommen te ham **26** å haj fortæel ham, at han it sgu døø, føer ind han hai set Messias.

27 Den dau Maria å Josef kãm te æ tæmpel i Jerusalem for å gøje, sãm de støj i æ lau, føøe æ Helligånd Simeon op te æ tæmpel. **28** Da han så dæn bedde, tau han et op i sin aarm å takket Guj:

29 "Herre, æ æ din tjeener,

No ka æ dø i fræj, sãm do hæ lauet mæj.

30 Min øjen hæ seet dæn frælse,

31 do vil viis te olle værdens fålk.

32 De blywe sãm en lys for olle,

te ære for vos jøjer,

æen heel ny indsicht for di anne."

33 Josef å Maaia wonnert sæ æue olle det, de'e va bløwn soi om dæres søn. **34** Simeon vælsigchnet dæm beche to å soi te Maria: " Vosses fålk blywe deelt å grund a dit barn. Naun ve blyw straffet, mæn manne anne ve blyw ræjet. Fålk ve sæi ham imoi, **35** å o dæn mæe komme han te å ausløøe, va fålk tænke innerst inn. Do ve sjøl kom te å mærk'et, som om do blywe gæmmel'bou'ert a æn svee'e."

36 I Jerusalem va de æn profet, de hej Anna. Hun va datter a Fanuel fra Asher-stamm å møj gammel. Da hun var ung, hai hun væn giut i syv åe, **37** mæn sinn hai hun læu'et som ænke, å no va hun 84. Hun få'loi alle æ tæmpel, å dau å nat viist hun sin kærlighed te Guj ve å faast å bee. **38** No støj hun fræm å hyllet Guj å fortæel om æ dræng te åll dæm, de vint å, at Jerusalem skull blyw frælst.

39 Josef å Maria gjoue ålt det, sãm æ lau kræuet i fåbinnels mæ æ føssel, å tau jæm te Nazaret i Galila. **40** Dæres søn groi op å blæu æn stærk å kloch dreng å Guj va mæ ham.

41 Væ åe tau Josef å Maria te Jerusalem for å fæjer æ påsk'fæst. **42** De gjoue di åsse de åe, vo Jesus bløw 12. **43** Da æ påsk va æue'staun, å de va å væj jæm, blæu Jesus åll'jen tebach i Jerusælæm, urn at hans for'æller vest det. **44** Di troi, han va sammel mæ naun a di anne i æ ræjsgруп, å føst da de haj væn unne'væjs æn heel dau, begyndt di å spøøe ædde ham. **45** Mæn værken familie ælle vænne hai set ham, så di tau tebach te Jerusalem for søch ædde ham de'e. Føst tre dau see'ner fåndt de ham. Han saj medt mæl di relligjøs lærer i æ tæmpel, lyddet te dæm, å stiel spøs'måel. **47** Ålle va forbauset æue, vo møje han vest, å vodan han ku sva'e. **48** Æ for'ælle blæu æue'rasket æue å find ham de'e, å hans moue u'brøj: "Vo'dan ku do gøje det moi vos, barn? Din fae å æ hæ søcht ædde dæj æue'olt å væn heel ue a vos sjøl." **49** "Voffå hæ I søcht ædde mæj?" svaret Jesus. "Ve'e I it, at æ sga vee de'e vo min fa'e æ?" **50** Mæn di fåståj it, va han meent. **51** Så fulle han mæ jæm te Nazaret å rættet sig ædde olt, va di soi.

Mæn Maria ku haus, va han hai sãi, å tænt tit å, va de be'tøej. **52** Jesus groi op å bløw æn kloch ong maind. Båej Guj å æ minneske glæje sæ æue ham.